

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/314/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112233020
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4112233020.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a sudkýň JUDr. Dagmar Podhorcovej a JUDr. Marty Polyákovej, v právnej veci navrhovateľky: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, v mene ktorej koná Doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., konateľ a advokát, proti odporkyni: Slovenská republika za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Župné Námestie 13, o zaplatenie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo 16.apríla 2014 pod č. k. 6C/47/2013-57 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd zamietol žalobu, ktorou sa navrhovateľka domáhala zaplatenia majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v konaniach vedených na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 6C 47/2013, 6C 48/2013, 6C 50/2013, 6C 55/2013, 6C 60/2013, 6C61/2013, 6C 62/2013, 6C 67/2013, 6C 69/2013, 6C 70/2013, 6C 73/2013, 6C 219/2013 z dôvodu, že exekučný súd nerozhodol o zmene exekútora v zákonom stanovenej lehote 30 dní. V dôvodoch svojho písomného rozhodnutia poukázal na výsledky vykonaného dokazovania, z ktorého zistil, že navrhovateľka uplatnila svoj nárok na náhradu škody u odporkyne. Odporkyňa nárok navrhovateľky neuspokojila, z toho dôvodu sa navrhovateľka obrátila na súd. Podrobne poukázal na priebeh konania v exekučných veciach, na základe ktorých sa navrhovateľka domáhala svojho nároku. Z uvedených exekučných spisov zistil, že oprávnená navrhovateľka podala návrhy na zmenu súdneho exekútora a žiadala poveriť vykonaním exekúcie exekútora JUDr. Rudolfa Krutého. Exekučný súd žiadal stanovisko exekútora k zmene exekútora spolu s vyčíslením trov exekúcie a potom rozhodol o zmene exekútora. Exekúcia bola následne vyhlásená za neprípustnú a zastavenú a v ostatných veciach exekútor JUDr. Rudolf Krutý oznámil splnenie povinnosti podľa § 30 ods. 3 EP. V ďalšej časti poukázal na ustanovenia § 3 ods.1 písm. d/, ods. 3, § 9 ods.1, 2 § 15, § 16, § 17, § 19 zákona č. 514/2003 Z. z. a ustanovenie § 44 ods. 8, 9 EP. Z výsledkov vykonaného dokazovania mal za preukázané, že exekučný súd rozhodol o zmene exekútora po uplynutí 30 dňovej lehoty ustanovenej v § 44 ods. 8 EP. Táto skutočnosť nezakladá nárok navrhovateľky na náhradu škody z dôvodu nesprávneho úradného postupu, pretože súdy z objektívnych príčin nemohli dodržať stanovenú lehotu pre hromadné podania navrhovateľky v exekučných konaniach. Návrhy na zmenu exekútora podávala navrhovateľka napriek nálezu Ústavného súdu SR III.ÚS 322/2010 z 13.04.2011, v ktorom konštatoval nezlučiteľnosť činnosti exekútora s pracovným pomerom oprávnenej - navrhovateľky. Preto návrhy na zmenu exekútora nemala vôbec podávať a súdny exekútor mal povinnosť bezodkladne uvedenú skutočnosť oznámiť. K prieťahom v konaní uviedol, že nebolo predložené žiadne rozhodnutie

konštatujúce prietahy v konaní tak, ako je to ustanovené v § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom od 01.01.2013. Z uvedených dôvodov návrh v celom rozsahu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP a odporkyni nepriznal náhradu trov konania, pretože si ich neuplatnila.

Navrhovateľka napadla rozsudok súdu prvého stupňa v zákonnej lehote odvolaním. Odvolanie zdôvodnila tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 205 ods. 2 OSP v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ OSP spočívajúcim v tom, že účastníkovi sa postupom súdu odňala možnosť konať a ďalej k vadám spočívajúcim v tom, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia (§ 221 ods. 1 písm. h/ OSP). Navrhovateľka namietala, že prvostupňový súd v dôvodoch svojho rozhodnutia vôbec nevysvetlil, prečo zastáva názor, že nezistil u účastníkov stav právnej neistoty. Právna neistota existuje vždy do času, kým nedôjde ku konečnému rozhodnutiu. V danom prípade zákonodarca vytvoril legitímnu sféru tolerancie trvania právnej neistoty určením zákonnej lehoty. Exekučný súd však ignoroval túto legitímnu sféru, na čo zo zákona nemal oprávnenie, a posunul trvanie právnej neistoty do času, ktorý je z hľadiska ochrany základného práva na spravodlivý súdny proces neakceptovateľný. Ďalej namietala, že súd vôbec nemal polemizovať o dĺžke zákonných lehôt a osobitne o práve na prerokovanie veci v primeranom čase. Namietala, že Štrasburský súd opakovane uviedol, že zodpovednosť štátu za prietahy v konaní vzniká aj vtedy, ak súdy konajú náležite, ale dĺžku konania ovplyvňujú mimosúdne faktory. Súd ani štát neprijali žiadne opatrenie na riešenie vzniknutej kritической situácie. Ďalej uviedla, že súd vyjadril svoje presvedčenie o rozpore exekučného titulu so zákonom, čím sa jedná o prejav nesústredenej činnosti súdu, kedy vyhodnocoval aj také skutočnosti, ktoré s predmetom konania nesúviseli. Z uvedených dôvodov žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľky písomne nevyjadrila.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania a v zákonom stanovenej lehote (§ 201, § 204 ods. 1 OSP) a zistení, že odvolanie spĺňa náležitosti § 205 a nasl. OSP, byť viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) a skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvého stupňa, pretože odvolací súd nezistil výnimky uvedené v ods. 2 - 7 § 213 (§ 213 ods. 1 OSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie, ktoré mu predchádzalo bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) s verejným vyhlásením rozsudku (§ 156 ods. 3 OSP) dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné. Preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 OSP, odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Ustanovenie § 219 ods. 2 OSP dáva možnosť odvolaciemu súdu vypracovanie tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v celom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvého stupňa, a to po skutkovej ako aj po právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvého stupňa, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvého stupňa, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že ďalšie závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvého stupňa. Odvolací súd prirodzene musí odpovedať na podstatné a právne významné dôvody odvolania a nemôže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody.

Predtým, ako odvolací súd pristúpil k samotnému prejednaniu odvolania navrhovateľky, zaoberal sa ňou namietanou vadou konania, spočívajúcou v odňatí možnosti účastníka konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ OSP).

Navrhovateľkou namietané odňatie možnosti konať pred súdom musí byť chápané tak, že odňatie možnosti konať pred súdom sa výslovne dáva do súvislosti s faktickou činnosťou súdu (s jeho procesným postupom v konaní, so samou procedúrou prejednaní vecí súdom) a nie s jeho právnym hodnotením vecí zaujatom v napadnutom rozhodnutí. Navrhovateľka v odvolaní neuviedla, ktorým postupom súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom, odvolací súd z obsahu spisu nezistil žiadne vady konania, pre ktoré by musel rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušiť. Preto pristúpil k prejednaní veci.

Navrhovateľka namietala, že prvostupňový súd nesprávne zistil skutkový stav a vec nesprávne právne posúdil. Svojho nároku sa domáhala na základe nevydania rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, t.j. v lehote 30 dní od podania návrhu na zmenu exekútora. Z vykonaného dokazovania nie je sporné, že súd rozhodol o zmene exekútora po uplynutí 30 dňovej lehoty.

Podľa § 44 ods. 6 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.08.2005, ak oprávnený požiadava súd o zmenu exekútora a súd po vyjadrení exekútora žiadosti oprávneného vyhovie, vykonaním exekúcie poverí súd exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu písomne postúpi. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Odmena pôvodného exekútora sa však vypočíta tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Podľa § 44 ods. 7 Exekučného poriadku v znení účinnom od 01.09.2005, oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa § 44 ods. 8 citovaného zákona, súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa odseku 7 zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Trovy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítajú tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku v znení účinnom od 30.11.2006, oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa § 44 ods. 9 citovaného zákona, súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa odseku 8 zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Trovy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítajú tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Podľa § 240 ods. 1 Exekučného poriadku, konania začaté pred 1. decembrom 2006 sa dokončia podľa doterajších právnych predpisov, ak odseky 2 až 4 alebo osobitný predpis neustanovujú inak.

Podľa § 240 ods. 2 citovaného zákona, ustanovenie § 44 ods. 7 sa použije aj na konania začaté pred 1. decembrom 2006, v ktorých súd ešte neudelil exekútorovi písomné poverenie na vykonanie exekúcie. V konaniach začatých pred 1. decembrom 2006, v ktorých už súd udelil exekútorovi písomné poverenie na vykonanie exekúcie, ale neurčil výšku preddavku na odmenu a na náhradu hotových výdavkov, súd určí túto výšku na žiadosť exekútora.

Podľa § 238 ods. 1 Exekučného poriadku, konania začaté pred 1. septembrom 2005 sa dokončia podľa práva platného do 31. augusta 2005, ak odsek 2 neustanovuje inak.

Podľa § 238 ods. 2 Exekučného poriadku, ustanovenia § 34 ods. 1 až 3, § 37 ods. 4 a 5, § 46 ods. 3, § 47 ods. 3, § 58 ods. 5, § 134 ods. 2, § 136 ods. 3 a 4, § 145 ods. 1 sa použijú aj na konania začaté pred 1. septembrom 2005.

S poukazom na citované ustanovenia EP odvolací súd konštatuje, že ustanovenie § 44 ods. 7 EP s účinnosťou od 01.09.2005 (s účinnosťou od 01.12.2006 ods. 8) upravuje 30-dňovú lehotu, o plynutí

ktorej sa opiera návrh navrhovateľky . V danom prípade je potrebné uviesť, že ustanovenie § 44 ods. 6 EP v znení účinnom do 31.08.2005 (v znení účinnom v čase začatia predmetného exekučného konania) neupravovalo lehotu 30 dní na rozhodnutie súdu o zmene súdneho exekútora, táto bola zavedená do EP až zákonom č. 341/2005 Z. z. účinným od 01.09.2005. V zmysle prechodných ustanovení § 238 ods. 1 EP, konania začaté pred 1. septembrom 2005 sa dokončia podľa práva platného do 31. augusta 2005, ak odsek 2 neustanovuje inak. Odsek 2 v tomto prípade vo vzťahu k ustanoveniu § 44 neustanovuje inak preto platí prvá časť vety § 238 ods. 1, t.j. že konania začaté pred 1. septembrom 2005 sa dokončia podľa práva platného do 31. augusta 2005, čo je aj tento prípad. Exekučné konania začali vo veciach uplatnených nárokov na náhradu škody a nemajetkovej ujmy pod sp. zn. 6C 48/2013, 6C 50/2013, 6C 55/2013, 6C 62/2013, 6C 69/2013, 6C 70/2013, 6C 219/2013 do 30.08.2005 za účinnosti ustanovenia § 44 ods. 6 Exekučného poriadku, ktoré lehotu 30 dní na rozhodnutie súdu o zmene súdneho exekútora neupravovalo. V prebiehajúcich exekučných konaniach sa a priori totiž uplatnia doterajšie právne predpisy. Všeobecne sa týmto vychádza z prísneho dodržania ústavných princípov zákazu retroaktivity.

S poukazom na vyššie uvedené a v dôsledku absencie zákonnej lehoty na rozhodnutie o zmene súdneho exekútora navrhovateľka v týchto veciach nepreukázala, že zo strany exekučného súdu došlo k nesprávnemu úradnému postupu a k naplneniu základného predpokladu pre prípadnú zodpovednosť odporkyne. Preto nebol daný základný predpoklad uplatneného nároku navrhovateľkou.

V ostatných veciach, v ktorých začalo exekučné konania po zavedení 30 dňovej lehoty na rozhodnutie o zmene súdneho exekútora odvolací súd nárok navrhovateľky nepovažoval za dôvodný. Stotožnil sa s názorom prvostupňového súdu o postupe navrhovateľky, ktorým žiadala zmenu súdneho exekútora napriek nálezu ústavného súdu a jej hromadných podaní.

Odvolací súd navyše poukazuje aj na skutočnosť, že až do rozhodnutia exekučného súdu o zmene súdneho exekútora (do jeho právoplatnosti) je povinný exekúciu vykonávať pôvodný súdny exekútor. Exekučný súd až v rozhodnutí o zmene exekútora zároveň vykonaním exekúcie poverí nového exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu následne postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Preto v čase od podania návrhu na zmenu súdneho exekútora až po rozhodnutie exekučného súdu, exekúciu vykonáva pôvodný súdny exekútor. Z uvedených dôvodov nemohlo dôjsť na strane navrhovateľky nerozhodnutím o zmene exekútora v 30 dňovej lehote ku žiadnej škode a nemajetkovej ujme.

Odvolací súd, ktorý je podľa § 212 ods. 1 OSP viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, k jednotlivým odvolacím dôvodom udáva:

Nestotožňuje sa s dôvodmi odvolania navrhovateľky v časti týkajúcej sa aplikácie novej právnej úpravy § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. uskutočnenej zák. č. 412/2012 Z. z. Prvostupňový súd v dôvodoch svojho písomného rozhodnutia citoval dané ustanovenie do novely prijatej zákonom č. 412/2012 Z. z. a správne ho aplikoval na zistený skutkový stav. Odvolací súd v poznamenáva, že aj keď až novela zákona č. 514/2003 Z. z. uskutočnená zákonom č. 412/2012 Z. z. upravila prieťahy v konaní, reagovala tak na dovedejšiu rozhodovaciu činnosť súdov a súdne konanie nie je oprávnený preskúmať súd v konaní o náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z.

Ďalším dôvodom odvolania navrhovateľky bolo zamietnutie návrhu prvostupňovým súdom založeným na nedôveryhodnosti údajov. Odvolací súd sa s týmto odvolacím dôvodom vôbec nestotožnil, pretože prvostupňový súd vo veci vykonal riadne dokazovanie, oboznámil sa s obsahmi exekučných spisov, správne zistil skutkový stav, použil správny právny predpis a správne ho aj aplikoval na daný prípad. Svoje rozhodnutie nezaložil na uvedenom dôvode tvrdenom navrhovateľkou v dôvodoch svojho písomného odvolania.

K odvolaniu navrhovateľky, týkajúceho sa stavu trvania právnej neistoty odvolací súd dodáva, že navrhovateľke nemohol vzniknúť stav právnej neistoty, nakoľko právna neistota je odstránená až vydaním rozhodnutia vo veci. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1, 2 a § 151 ods. 1 veta prvá OSP tak, že odporkyni nepriznal náhradu trov konania, pretože takýto nárok v priebehu konania neuplatnila.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.